

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Kennedyev trg 11

P-1526/2022

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu mr. sc. Maji Josipović, u pravnoj stvari tužitelja CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862, kojeg zastupa punomoćnik Alen Čičak, OIB: 33538856077, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Župić & Partneri d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 37b, protiv tuženika ČAGALJ d.o.o. Zagreb, Jurišićeva ulica 1A, OIB: 43637631406, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Štambuk, OIB: 66256126665, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ćurković Ćurić, Janušić & Banić iz Zagreba, Jurišićeva 1a, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Ulica Grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, kojeg zastupa punomoćnik Lidija Klepo, OIB: 72799853843, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Grgić & partneri d.o.o. u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 09. srpnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja, punomoćnika tuženika i punomoćnik umješača, s danom objave 21. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e :

I/ Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju ukupan iznos od 8.485,71 € sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na iznos od 1.778,49 € od 01. listopada 2021. pa do isplate te na iznos od 6.707,23 € od 03. studenog 2021. pa do isplate po stopi do 31. prosinca 2022. koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II/ Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.643,69 € sa zakonskom zateznom kamatom od 21. srpnja

2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III/ Odbija se djelomično zahtjev tužitelja na naknadu parničnog troška u iznosu od 65,37 € zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate kao kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi kako je dana 26.9.2021. oko 20,00 sati kasko osiguranica tužitelja Sonja Hodak upravljala vozilom registarske oznake ZG7404IE 14. dionicom državne ceste broj 3 Zagreb – Rijeka kada joj je na 10km + 200m ispred vozila iskočila divljač – košuta, koju nije mogla izbjeći, zbog čega je došlo do sudara vozila i divljači. Tom prilikom na vozilu je nastala imovinska šteta. Djelatnici Policijske postaje Vrbovsko obavili su očevid predmetnog štetnog događaja te izuzeli dlaku divljači koja je udarila u vozilo osiguranice tužitelja. Mjesto nastanka štetnog događaja nalazi se na prostoru državnog lovišta VIII/12 LITORIC kojim upravlja lovoovlaštenik, ovdje tuženik. Tužitelj je temeljem odštetnog zahtjeva oštećenoj Sonji Hodak isplatio osigurninu u visini imovinske štete koja joj je u predmetnom štetnom događaju nastala na vozilu registarske oznake ZG7404IE (Mazda MX-5) odnosno 63.935,61kn i to iznos od 13.400,00kn 30.9.2021. te iznos od 50.535,61kn 2.11.2021. Tuženik za konkretnu štetu odgovara kao za štetu od opasne stvari po principu objektivne odgovornosti sukladno članku 1063. Zakona o obveznim odnosima i to kao ovlaštenik prava lova na području iz kojeg je divljač istrčala, a na temelju odredbe članka 1066. ZOO-a. Budući da odgovornost za nastalu štetu snosi tuženik, to je tužitelj isplatom navedene štete stekao pravo regresa prema istome i to temeljem odredbe članka 963. ZOO-a.

2. U odgovoru na tužbu i kasnije tijekom postupka tuženik je osporio pasivnu legitimaciju, nastanak štetnog događaja, odgovornost tuženika, opseg i visinu štete. Ne spori da je do štetnog događaja došlo na području lovišta ovdje tuženik, no ističe da je mjesto nastanka štetnog događaja na cesti koju je obvezno održavati te o čijoj zaštiti je dužno brinuti društvo Hrvatske ceste d.o.o. pa smatra da je isto odgovorno za štetni događaja jer nije postavio znak divljač na cesti nakon što je tuženik uputio zahtjev za postavljenje istog. Poziva se na čl. 11. st. 2. Zakona o lovstvu (Narodne novine 99/2018, 32/2019, 32/2020, dalje u tekstu: ZL) kojom je propisano da je zabranjeno ustanovljenje lovišta (između ostalog) na javnim cestama, stoga tuženik ne može biti odgovoran za štetni događaj odnosno štetu nastalu u istom jer se ista dogodila izvan lovišta kojim upravlja tuženik. Nadalje, navodi kako se u vrijeme štetnog događaja nije provodio lov pa ni sukladno čl. 80. ZL-a tuženik ne može biti odgovoran. Ističe prigovor da je za štetu odgovoran vozač. Spori da se ovdje radi o naletu na divljač.

3. Tijekom postupka podneskom od 13. listopada 2023. društvo Euroherc osiguranje d.d. se javilo radi sudjelovanja u postupku kao umješlač na strani tuženika, a obzirom da se je tuženik u vrijeme štetnog događaja imao s njim zaključen ugovor o osiguranju od odgovornosti. Kako je Euroherc osiguranje d.d. osiguratelj tuženika od odgovornosti prema trećim osobama, a kako se postupak odnosi na regresnu štetu koja je tužitelju nastala zbog naleta na divljač, sud je odlučio dopustiti miješanje Euroherc osiguranje d.d. sukladno odredbi čl. 206. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25– dalje: ZPP).

Prema odredbi čl. 206. st. 1. ZPP-a, osoba koja ima pravni interes da u parnici koja teče među drugim osobama jedna od stranaka uspije može se pridružiti toj stranci. Pritom je za ocjenu postojanja pravnog interesa odlučno hoće li se odluka u toj parnici odraziti na prava i obveze samog umješaa. Kako je Euroherc osiguranje d.d. osiguratelj tuženika, tako je osnovano da postoji pravni interes istog za sudjelovanje u ovoj parnici, stoga je sud dopustio istom da sudjeluje u postupku kao umješaa na strani tuženika.

4. Umješaa na strani tuženika je osporio pasivnu legitimaciju tuženika, osnov i visinu. Također navodi da šteta nije nastala zbog provođenja lova od strane lovoovlaštenika te da je nastala na nelovnoj površini odnosno na javnoj cesti te je istaknuo prigovor isključiva odgovornosti treće osobe odnosno pravne osobe koja upravlja nelovnom površinom gdje se dogodio štetni događaja kao i da postoji odgovornost vozača zbog neprilagođene brzine kretanja stanju i uvjetima kolnika. Također osporava tijek zateznih kamata.

5. Tijekom postupka i tuženik i umješaa su učinili nespornim da je izvršeno plaćanje premije osiguranja i štete.

6. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvidu u dokument (list 4 spisa), Izjavu (list 5 spisa), fotografije (list 6, 15-18, 20-48 spisa), podaci o osiguranju (list 7-8, 54-55 spisa), ispis internetske stranice Mazde (list 9-12 spisa), podaci sa stranice e-Građanin (list 13-14 spisa), račun (list 19 spisa), potvrda o izvršenom nalogu (list 49-50, 53, 83 spisa), Potvrde MUP-a (list 51-52 spisa), e-mail korespondencija (list 56 spisa), uvjete za osiguranje automobilske Laqo kaska (list 57-69 spisa), račun (list 70 spisa), prometna dozvola (list 71-72 spisa), nalog za doznaku (list 73-74 spisa), zapisnik o izvidu štete (list 75-76, 81-82 spisa), zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola u organizmu (list 77 spisa), vozačku dozvolu (list 78, 80 spisa), kartu (list 79 spisa) zapisnik o obavljenom lovu (list 89-92 spisa), zahtjev za postavljanjem znakova upozorenja s kartom (list 99-100 spisa), rješenje Ministarstva zaštite okoliša i zelene tranzicije (list 175-182 spisa), sudsku praksu (list 183-189 spisa), pribavio spis MUP-a (list 105-114 spisa), saslušao svjedoka Sonju Hodak (list 199-200 spisa), proveo veterinarsko vještačenje po Veterinarskom fakultetu (list 132-141 spisa), proveo prometno vještačenje po vještaku Berislavu Šimunoviću dipl. ing. (list 154-160, 191-192 spisa).

7. Sud nije provodio financijsko vještačenje na okolnost plaćanja predmetne premije osiguranja i isplate štete, obzirom da je tužitelj isti dokazni prijedlog povukao na ročištu dana 12. svibnja 2026. Sud nije provodio daljnje dokazane prijedloge obzirom da je mišljenja kako se sve činjenice koje su važne za donošenje odluke mogu utvrditi temeljem isprava i dokumentacije koje prileže spisu kao i izvedenih dokaza, a posebno se pri tome vodio činjenicom da je sud dužan postupak provesti bez odugovlačenja u razumnom roku i sa što manje troškova.

8. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno tako i sve dokaze zajedno, a na osnovi odredbe čl. 8. ZPP-a, ovaj sud došao je do uvjerenja da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

9. Predmet spora je plaćanje iznosa od 8.485,71 €, kojeg je tužitelj platio svojem osiguraniku po osnovi police kasko osiguranja na ime naknade štete nastale 29.09.2021. naletom divljači na vozilo na 14. dionici državne ceste broj 3 Zagreb – Rijeka i to na 10km + 200m.

10. Između stranaka nije sporno se da navedeno mjesto nesreće nalazi na području lovišta kojim upravlja ovdje tuženik, kao i da je uplaćena premija za kasko osiguranje

oštećenog vozila te da je tužitelj isplatio štetu svojem osiguraniku za oštećeno vozilo u utuženom iznosu.

11. Međutim sporna je pasivna legitimacija, nastanak osiguranog slučaja, tuženikova odgovornost, opseg i visina štete, tijek zateznih kamata te je li postoji suodgovornost vozača vozila.

12. Između stranka nije sporno da je tužitelj bio osiguravatelj vozila Mazde, MX-5, reg. oznake ZG 7404 IE. Iz podataka o osiguranju razvidno je da je isto vozilo bilo osigurano kasko osiguranjem u razdoblju od 30.04.2021. do 30.04.2022., da je ugovaratelj osiguranja i osiguranik bila Sonja Hodak. Iz prometne dozvole razvidno je kako je vlasnik vozila Sonja Hodak.

13. Iz potvrde MUP-a i spisa MUP-a razvidno je kako je 26.09.2021. oko 20,00 sati na 10. km + 200 m 14. dionice državne ceste br. 3 Zagreb-Rijeka u mjestu Bunjevac, došlo je do prometne nesreće naleta vozila na divljač u kojoj je sudjelovalo ranije navedeno vozilo kojeg je vozila Sonja Hodak. Nadalje utvrđeno je da vozač Sonja Hodak nije bila pod utjecajem alkohola, što potvrđuje i zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola u organizmu. Nadalje, prilikom očevida pronađena je i izuzeta dlaka, obavješteni su djelatnici Lovačke udruge Čagalj, no da su izjavili da neće izaći na mjesto događaja. Nadalje, isti su naveli kako na navedenoj dionici državne ceste nema postavljeni prometni znaka "divljač na cesti", dok je brzina ograničena prometnim pravilom na 50 km/h te da su na vozilu nastala oštećenja na prednjem dijelu vozila: prednji desni dio branika i poklopac motora.

14. Uvidom u Izjavu razvidno je kako je Sonja Hodak zatražila od tužitelja isplatu odštete na njezin tekući račun povodom štete na predmetnom vozilu te navela kako ista nije u sustavu PDV-a.

15. Uvidom u račun Auto kuće Habulin d.o.o. broj 798-1-2 od 02.11.2021. razvidno je da je isti sastavljen za popravak predmetnog vozila temeljem izvida štete ovdje tužitelja broj 90-AK-25835/2021. Isti obuhvaća limarske i lakirerske radove te su popisani svi dijelovi koji su popravljeni odnosno zamijenjeni te je račun izdan na iznos od 52.348,49 kn (bez PDV-a), odnosno 65.435,61 kn (zajedno s PDV-om). Navedeni račun sastavljen je u skladu s Zapisnikom o izvidu štete tužitelja (kako osnovni tako i naknadni, a koji je zatražen mailom od 28.09.2021. od strane Auto kuće Habulin d.o.o.).

16. Iz naloga za doznaku od 30.09.2021. razvidno je da je tužitelj napravio doznaku nespornog dijela štete umanjeno za ugovornu franšizu u ukupnom iznosu od 13.400,00 kn, a 02.11.2021. je izvršio doznaku štete i to za materijal 2.215,72 kn, radne sate 2.731,89, dijelovi 60.488,00 kn uz umanj enje ugovorne franšize i već ranije nesporno isplaćeno, što ukupno iznosi 50.535,61 kn.

17. Iz potvrda o izvršenom nalogu razvidno je da je tužitelj Sonji Hodak isplatio dana 30.09.2021. iznos od 13.400,00 kn (što u protuvrijednosti iznosi 1.778,49 €), a dana 02.11.2021. iznos od 50.535,61 kn (što u protuvrijednosti iznosi 6.707,23 €).

18. Kako je između stranaka sporno da je do prometne nesreće došlo zbog naleta na divljač sud je proveo veterinarsko vještačenje.

19. Iz Nalaza i mišljenja Veterinarskog fakulteta proizlazi kako su pregledali izuzete dlake s predmetnog vozila, a koje im je dostavio MUP te da se radi o dlakama koje svojim morfološkim karakteristikama odgovaraju dlaci vrste porodice Cervidae te da je nakon provedene molekularne analize izoliran DNA iz dlake za vrstu specifičnih polimorfizma na genima citokrom b (CYT b) i citokrom c oksidaza (COI) te da je utvrđena vrlo velika istovjetnost s nukleotidnim vrste jelen obični (Cervus elaphus L.) čime je identificirana vrsta divljači.

20. Na nalaz i mišljenje vještaka stranke kao ni umještač nisu imali prigovore, pa sud nije pozivao vještak da iznosi usmeno nalaz i mišljenje te je prihvatio nalaz i mišljenje jer je izrađen prema pravilima struke, stručno i argumentirano i utvrdio da je do prometne nesreće došlo zbog naleta na divljač.

21. Naime, odredbom čl. 80. st. 6. ZL-a za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi ili lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova. U ovom, predmetu utvrđeno je kako se u vrijeme štetnog događaja nije provodio lov (što je razvidno iz zapisnika o obavljenom lovu).

22. Međutim, ako je do štete na vozilu došlo naletom vozila na divljač kada se nije provodio lov, za odgovornost za štetu mjerodavne su odredbe Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 156/22, 145/23, 155/23; dalje: ZOO), sve u smislu odredbe čl. 76. st. 2. ZL-a koja propisuje da u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako tim zakonom nije propisano drukčije.

23. S obzirom na to da je divljač koja se kreće na javnoj cesti opasna stvar, to u slučaju kada je do štete u lovištu došlo naletom vozila na divljač, a nije se provodio lov, lovoovlaštenik odgovara po načelu objektivne odgovornosti u smislu odredbi čl. 1063. i 1064. ZOO-a, dok se prema odredbama čl. 1067. st. 2. i 3. navedenog Zakona može osloboditi odgovornosti u potpunosti ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika (ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći ni otkloniti) ili djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.

24. Prema odredbi čl. 963. st. 1. ZOO-a isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu.

25. Iz podatka sa stranice e-Građanin razvidno je da tuženik lovoovlaštenik lovišta VIII/12-Litorić te sam tuženik ne sporio da se mjesto događaja nalazi na području lovišta ovdje tuženik. Iz potvrde MUP-a razvidno je kako na toj dionici nije bio postavljen prometni znak opasnost "Divljač na cesti". Tuženik navodi da upravo zbog toga postoji odgovornost Hrvatskih cesta d.o.o. koje su odgovorne održavati predmetnu cestu. Tuženik dostavlja u spis Zahtjev za postavljenjem znakova upozorenja na državnoj cesti br. 3. od 24.07.2019. navodeći kako su se u zadnje vrijeme povećali broj naleta vozila na divljač te da je tako ugrožena sigurnost i ljudi i imovine i da zahtijevaju da se na dionicu koja prolazi Lovištem postave znakovi upozorenja na divljač te na ograničenje brzine kako bi vozači mogli pravovremeno postupiti po pravilu ili znaku.

26. U svojem nalazu i mišljenju vještaka Berislav Šimunović, dipl. ing. je naveo kako je u ovom štetnom događaju vozilo osiguranika tužitelja s prednjim desnim dijelom naletjelo na lijevi bočni dio jelena koji je prelazio kolnik, dolazeći vozilu s desne strane. Mjesto naleta se nalazilo u desnoj (južnoj) prometnoj traci kolnika DC-3, oko 1,3 m do 1,5 m od desnog (južnog) ruba kolnika, gledano u smjeru kretanja vozila. Za izračun brzine kretanja vozila osiguranika tužitelja neposredno prije i u trenutku naleta nema elemenata. S obzirom na opseg i intenzitet nastalih oštećenja na vozilu, može se procijeniti da je ova brzina iznosila oko 50 do 60 km/h. S obzirom na noćne uvjete i konfiguraciju terena (padina obrasla travom i drvećem), vozačica vozila osiguranika tužitelja je mogla ugledati jelena tek kada se jelen popeo uz padinu i bio na desnom (južnom) rubu kolnika, prostorno udaljen oko 1,3 m do 1,5 m od mjesta naleta, a

vremenski oko 0,3 s prije naleta. U tom trenutku vozilo je bilo udaljeno oko 4,6 m od mjesta naleta. Da je vozačica u trenutku ulaska jelena u njeno vidno polje i poduzela radnju intenzivnog kočenja, ne bi uspjela zaustaviti svoje vozilo prije mjesta naleta i do ovog štetnog događaja bi došlo. Naime, ona je za zaustavljanje imala na raspolaganju put od samo oko 4,6 m dok joj je zaustavni put radnjom intenzivnog kočenja bio duži i iznosio je oko 28,7 m. Na raspoloživom putu od oko 4,6 m vozačica vozila osiguranika tužitelja bi radnjom intenzivnog kočenja uspjela zaustaviti svoje vozilo prije mjesta naleta, i time bi izbjegla ovaj štetni događaj, da se kretala brzinom manjom od 15,9 km/h. Na dijelu kolnika na kojem je došlo do ovog naleta nema postavljenog prometnog znaka "Divljač na cesti", dok je brzina kretanja vozilima bila ograničena na 50 km/h. U predmetnom štetnom događaju na vozilu osiguranika tužitelja nastala je djelomična šteta u iznosu od oko 8.684,80 EUR.

27. Na nalaz i mišljenje tužitelj nije imao prigovore dok su tuženik i umještač imali prigovore, a na koje je vještak odgovorio na ročištu dana 12. svibnja 2026. kada je naveo da u noćnim uvjetima vožnje po kiši, prilagođena brzina kretanja vozila bila bi oko 20% niža od granične. U ovom slučaju prilagođena brzina kretanja vozila bi iznosila 40 km/h. Zbog manje naletne brzine oštećenja na vozilo po intenzitetu bila bi nešto manja od utvrđenih, međutim zbog brzine kretanja vozila naletni položaj divljači bi bio drugačiji od utvrđenog. Stoga nije moguće utvrditi koja bi se oštećenja u tom slučaju nastala na vozilu, odnosno kolika bi u tom slučaju bila šteta na vozilu.

28. Nakon ovakvog očitovanja vještaka stranke nisu male daljnje prigovore niti daljnja pitanja za vještaka, stoga je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje i očitovanje vještaka jer su prema mišljenju sud izrađeni po pravilima struke, stručno i argumentirano, a sukladno dostupne dokumentacije u spisu.

29. Umještač sukladno očitovanju vještaka navodi da postoji suodgovornost osiguranika tužitelja jer je osiguranik tužitelja postupio suprotno čl. 51. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (Narodne novine br. 67/2008, 48/2010, 74/2011, 80/2013, 158/2013, 92/2014, 64/2015, 108/2017, 70/2019, 42/2020, dalje u tekstu: ZSPC), a koji je bio na snazi u vrijeme prometne nesreće te koji propisuje kako je vozač dužan brzinu kretanja vozila prilagoditi osobinama i stanju ceste, vidljivosti, preglednosti, atmosferskim prilikama, stanju vozila i tereta te gustoći prometa tako da vozilo može pravodobno zaustaviti pred svakom zaprekom koju, u konkretnim uvjetima, može predvidjeti, odnosno da može pravodobno postupiti prema prometnom pravilu ili znaku.

30. Iz iskaza svjedoka Sonje Hodak proizlazi kako je ista vozila predmetne zgrade po noći, da je bila kiša i da je vozila usporeno jer je imala auto koji ima stražnji pogon i potrebno ga je voziti sporije u takvim uvjetima. Sada se točno ne sjeća kojom se brzinom kretala, no svakako ne preko ograničenja jer je ona defanzivni vozač i prati ograničenja u vožnji. Pored ceste iz šumarka odnosno jarka u jednom trenu je istrčalo na cestu krdo košuta ili srna, no međutim ona je samo s jednom životinjom imala kontakt dok su ostale pretrčale cestu. Ova životinja s kojom je imala kontakt nije stradala već se i ona kasnije izmaknula. Na srnu je naletjela prednjim dijelom svog vozila. Nakon prometne nesreće je pozvala policiju, policija je došla i obavila očevid. Prometna nesreća dogodila na mjestu gdje je šuma, koje nije naseljeno i nema kuća, no kada je došla policija ona je s policijom išla gledati tablu naselja koje se tamo nalazi, ali sada ne zna je li ta tabla bila ispred nje ili iza nje u smjeru kretanja, odnosno je li ona u vožnji prošla tablu. Sjeća se da je to policija slikala i to se sigurno nalazi u policijskom izvješću.

31. Tijekom postupka tužitelj je dokazao da njegov osiguranik nije doprinio nastanku štetnog događaja, kako to proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka koji je prvostupanjski sud prihvatio u cijelosti, cijeneći ga nepristranim i stručnim kao i iskaza svjedoka Sonje Hodak. Naime, prema tom je nalazu tehnički moguće da se vozilo kretalo brzinom od 50-60 km/h, a da je izbjegavanje sudara bilo moguće tek pri brzinama manjim od 15,9 km/h. Iz iskaza svjedokinje Sonje Hodak razvidno je kako je ona defanzivni vozač, da prati ograničenja te da tijekom prometne nesreće sigurno nije vozila preko ograničenja jer je pada kiša pa ona svoje vozilo u tim uvjetima vozi sporije jer ima vozilo sa stražnjim pogonom. Sud je prihvatio u tom dijelu iskaz svjedoka kao vjerodostojan, obzirom da je svjedokinje iskazivala na logičan i životan način. Sud je mišljenja kako svjedokinja nije pridonijela nastanku štetnog događaja, posebice imajući na umu da je tek pri brzini od 15,9 km/h mogla izbjeći sudar. Također valja napomenuti da je vještak u svojem očitovanju naveo kako bi u noćnim uvjetima i po kiši primjerena brzina kretanja vozila iznosila 40 km/h. Čak i da je vozačica vozila vozilo brzinom od 40,00 km/h, čak bi i u tom slučaju prema iskazivanju vještaka došlo do štete, iako do nešto manjeg oštećenja jer bi naletni položaj bio drugačiji, no da nije moguće utvrditi koja bi oštećenja nastala i kolika bi bila šteta na vozilu u tom slučaju. S obzirom na takvo očitovanje, sud je ocijenio kako ne postoji suodgovornost osiguranice tužitelja za nastanak štetnog događaja.

32. Što se tiče postojanja odnosno nepostojanja prometnog znaka „divljač na cesti“, treba ukazati da taj znak predstavlja jedan od znakova opasnosti iz čl. 16. st. 1. ZSPC-a i čl. 18. Pravilnika o prometnim znakovima, signalizaciji i opremi na cestama („Narodne novine“ broj 92/19.; dalje: Pravilnik). Prema tim odredbama, znakovi opasnosti služe da se sudionici u prometu na cesti upozore na opasnost koja prijeti na određenom mjestu, odnosno dijelu ceste i da se obavijeste o prirodi te opasnosti, a znak „divljač na cesti“ navedena je u čl. 18. Pravilnika, pod oznakom A33. Dakle, znak „divljač na cesti“ nije znak izričite naredbe iz čl. 16. st. 2. ZSPC-a, kojim se sudionicima u prometu na cesti stavljaju na znanje zabrane, ograničenja i obveze, i na koji se može odnositi odredba čl. 80. st. 6. t. 1. Zakona o lovstvu. Na mjestu prometne nesreće brzina kretanja vozilima bila je ograničena na 50 km/h. Međutim, kako je u postupku dokazano da se osiguranik tužitelja kretao upravo tom brzinom, kao i da bi sudar bilo moguće izbjeći tek pri brzinama manjim od 15,9 /h, u ovom je konkretnom slučaju tužitelj dokazao da do štete nije došlo krivnjom njegovog osiguranika (tako i VTS u odluci PŽ-2357/25)

33. Ovaj sud je mišljenja da postavljanje navedenog prometnog znaka "divljač na cesti", u okolnostima ovog slučaja, nije odlučno za nastanak štetnog događaja jer je Sonja Hodak u konkretnom slučaju upravljala vozilom u okviru dopuštene brzine što znači da opisani propust pravne osobe koja upravlja cestom nije u uzročnoj vezi s predmetnim štetnim događajem jer se i bez prometnog znaka upozorenja vozilo kretalo dopuštenom brzinom. Pored navedenog nije razumno očekivati da bi se bilo koji prosječni vozač na toj dionici ceste, na kojoj je brzina kretanja vozila ograničena prometnim znakom na 50 km/h, vozio brzinom manjom od 15,9 km/h, za koju je sud utvrdio da bi u tom slučaju na raspoloživom zaustavnom putu od oko 4,6 m vozač radnjom intenzivnog kočenja uspio zaustaviti vozilo (tako i VTS u odluci PŽ-4238/25).

34. Prema tome, budući da Zakonom o lovstvu kao lex specialis nije propisano tko odgovara za štetu nastalu na vozilu u slučaju naleta divljači na vozilo u području lovišta kojim gospodari lovoovlaštenik kada se nije provodio lov, tada valja primijeniti odredbe Zakona o obveznim odnosima kojima se uređuje odgovornost za štetu. Pri tome, ovaj sud napominje da je i Ustavni sud Republike Hrvatske u

obrazloženju svoje odluke poslovni broj U-I-4249/2018 od 18. lipnja 2019., između ostalog, naveo slijedeće: „14.1. Predlagatelj smatra da nije uređen slučaj u kojem dođe do naleta vozila na divljač, ako se ne provodi lov i ako vozač postupi po propisima koji uređuju područje sigurnosti prometa na cestama. Ustavni sud napominje da iako Zakon o lovstvu ne uređuje u cijelosti tu situaciju, ne može se zahtijevati od zakonodavca da zakonom uredi sve situacije do kojih može doći u svakodnevnom životu, već je na sudskoj praksi da iznađe takva rješenja u sudskim sporovima (do kojih može doći) koja će dati odgovor na tu dilemu predlagatelja na način kojim neće prevaliti svu odgovornost na građane već će odštetnu odgovornost za štete od divljači tumačiti sukladno općim načelima odštetne odgovornosti, odnosno na način kojim će pridonijeti razvoju i očuvanju prirodnog bogatstva i raspodjeli tereta odgovornosti za štetu između države, lovoovlaštenika i vozača. Polazeći do ovlaštenja zakonodavca da mijenja modele pojedinih zakonskih instituta, posebice na području gospodarskih odnosa, Ustavni sud ne nalazi da je postojeće zakonsko rješenje iz članka 80. stavka 6. Zakona o lovstvu nesuglasno s člankom 3. Ustava odnosno nije nesuglasno načelu izvjesnosti pravne norme jer je osporena norma dostatno određena, precizna i dostupna kako bi subjekti na koje se primjenjuje mogli prilagoditi svoje postupanje. Dakle, odštetna odgovornost nije isključivo na vozaču ili lovoovlašteniku jer je za određivanje odštete potrebno ispitati ponašanje lovoovlaštenika, vozača i oštećenika u svakom konkretnom slučaju.“

35. Prema tome, u konkretnom predmetu lovoovlaštenik lovišta je odgovoran za nastanak štete na motornom vozilu osiguranom kod tužitelja neovisno od toga što šteta nastala tužiteljevu osiguraniku nije nastala zbog provođenja lova, jer u konkretnom predmetu ne postoje razlozi za isključenje odgovornosti lovoovlaštenika za štetu iz članka 1067. Zakona o obveznim odnosima.

36. Visinu tužbenog zahtjeva sud je utvrdio sukladno nalazu i mišljenju vještaka koji je procijenio kako je nastala šteta na vozilu u iznosu od 8.684,80 €, što je veći iznos nego što je tužitelj isplatio svojem osiguraniku, a koji iznos ovdje tužitelj potražuje u ovoj parnici.

37. Slijedom svega navedeno sud je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev kao osnovan te je odlučio kao pod točkom I/ izreke ove presude.

38. Prema odredbi članka 29. stavka 1. ZOO-a, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Kako tuženik svoju obvezu plaćanja nije ispunio tužitelju po dospelosti, to je prema čl. 29. st. 1. ZOO osnovan zahtjev tužitelja na isplatu zateznih kamata tekućih na utuženi iznos od zakašnjenja s plaćanjem do isplate. Iz ovog proizlazi da je tuženik bio u zakašnjenju s ispunjenjem obveze budući da se prema čl. 1086. ZOO-a obveza naknade štete smatra dospjelom od trenutka nastanka štete pa je sud dosudio zateznu kamatu od dana nakon isplate štete oštećeniku pa do namirenja u kojem trenutku je ovdje tužitelju nastala šteta. Odluka o visini zatezne kamate određena je po čl. 29. st. 2. ZOO-a uz primjenu stope za ostale odnose jer utužena tražbina nije proizašla iz trgovačkog ugovora odnosno ugovora između trgovca i osobe javnog prava već se radi o naknadi štete. Slijedom svega navedenog sud je dosudio zateznu kamatu te je odlučio kao pod točkom I/ izreke ove presude.

39. Sud je o trošku odlučio sukladno čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne Novine, br. 138/23, 107/25 dalje: Tarifa). Kako je tužitelj uspio u sporu tako mu je tuženik dužan naknaditi trošak postupka. Tužitelju je priznata naknada troškova zastupanja po punomoćniku u skladu

s važećom Tarifom i prema vrijednosti predmeta spora, i to za trošak zastupanja na ročištima 12.05.2026., 09.07.2026. za svaki iznos od 200,00 € (Tbr. 9/1 i Tbr. 54 Tarife), što ukupno iznosi 400,00 €, a što uvećano za trošak PDV-a prema Tbr. 46. Tarife ukupno iznosi 500,00 €. Nadalje sud je dosudio i trošak prometnog vještačenja u iznosu od 400,00 € i trošak veterinarskog vještačenja u iznosu od 465,00 € kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 65,66 €, na presudu u iznosu od 134,03 € sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine 118/18, 51/23) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine 50/2026) te putni trošak svjedoka Sonje Hodak u iznosu od 82,00 €, a što sveukupno čini 1.643,69 €, a na koji trošak je dosuđena i zatezna kamata od dana donošenja presude, sukladno čl. 151. ZPP-a. Odluka o visini zatezne kamate temelji se na čl. 29. st. 2. ZOO-a, za ostale odnosi jer se radi o troškovima postupka (tako i u odluci VSRH Rev-1114/23 od 04.06.2024.). Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom II/ izreke ove presude.

40. Tužitelj je odbijen za previsoko zatraženi trošak sudske pristojbe na tužbu, obzirom da je uvidom u spis utvrđeno kako je tužitelj platio sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 65,66 €, a ne kako to tužitelj potražuje u iznosu od 131,03 €, stoga je odlučeno kao pod točkom III/ izreke ove presude.

U Zagrebu 21. srpnja 2026. godine

S u d a c:
mr. sc. Maja Josipović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku
3. Umješacu na strani tuženika po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-0348a**

Kontrolni broj: **00217-9477a-36e10**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MAJA JOSIPOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.